

Au fost odăvit trei porcești, trei frați care semănau atât de bine între ei, încât cu greu li puteai deosebi. Iar-o bună zi, cei trei porcești s-au hotărât să plece de la casa părinților, gândind că au crescut îndesapens pentru a pleca singuri în lume.

— Aveți grijă, dragii mei, și ferți-vă de lupul cel rău, le-a spus mama înainte ca sățierii să pornescă la drum.

Au mers ei cât au mers până când porceșutul cel mic a oboșit. Chiar atunci trecu pe acolo un om cu un car plin cu fân. Porceșutul li ceru acestuia niște fân și apoi spuse fraților săi:

— Să vedeți ce căsuță frumoasă ne vom construi din fânul acesta moale și călduros?

— O căsuță din fân nu are cum să ne apere de lupul cel rău desigur care ne-a povestit mama! Noi mergem să construim o casă mai trainică, i-au spus frații, apoi s-au imbrățat și au plecat la drum.

După un timp, porceșutul cel mijlociu a oboșit de atât mers și s-a oprit la drum. Tocmai atunci trecu pe acolo un om cu o căruță plină cu lemne și vreascuri. Porceșutul se rugă de acesta să-i dea câteva, apoi li spuse fratelui său:

— Frățioare, lemnul și vreascurile acestea sunt numai bune de construit o căsuță trainică și frumoasă. Sunt sigur că lupul n-ar putea să o doboare!

— N-ai fi așa de sigur, frățioare! Eu merg mai departe să-mi fac una și mai trainică, spuse porceșutul cel mare și plecă.